

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Kolektivne pogodbe za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji obsega:

- Kolektivno pogodbo za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 14/94 z dne 11. 3. 1994),
- Aneks h kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 15/94 z dne 18. 3. 1994),
- Zakon o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti – ZRPJZ (Uradni list RS, št. 18/94 z dne 8. 4. 1994),
- Aneks h kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 22/96 z dne 19. 4. 1996),
- Aneks h kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 39/98 z dne 22. 5. 1998),
- Popravek aneksa h kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike (Uradni list RS, št. 46/98 z dne 19. 6. 1998),
- Zakon o minimalni plači, o načinu usklajevanja plač in o regresu za letni dopust v obdobju 1999-2001 – ZMPUPR (Uradni list RS, št. 39/99 z dne 25. 5. 1999),
- Aneks h kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 97/00 z dne 20. 10. 2000).

KOLEKTIVNA POGODBA za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji

(neuradno prečiščeno besedilo št. 6)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. Stranke kolektivne pogodbe

To kolektivno pogodbo sklepajo Ministrstvo za zdravstvo v imenu javnih zdravstvenih zavodov ter Zdravniška zbornica Slovenije v imenu zdravnikov zasebnikov za delodajalce in FIDES – Sindikat zdravnikov in zobozdravnikov Slovenije, Sindikat zdravstva in socialnega varstva Slovenije ter ZSSS – Republiški odbor sindikata zdravstva in socialnega skrbstva Slovenije za delojemalce.

2. Veljavnost kolektivne pogodbe

Ta kolektivna pogodba (v nadaljevanju: pogodba) velja in se uporablja v vseh zdravstvenih zavodih, pri zdravnikih in zobozdravnikih – zasebnikih, ki zaposlujejo zdravnike in zobozdravnike (v nadaljevanju: zavod) ter za vse zdravnike in zobozdravnike (v nadaljevanju: zdravnik), ki so pri njih zaposleni.

Izraz zdravnik v smislu te pogodbe pomeni vse zdravnike in zobozdravnike, ki so sklenili delovno razmerje za določen ali nedoločen čas, s polnim ali krajšim delovnim časom.

Ta pogodba velja tudi za študente medicine na obvezni praksi.

Določbe te pogodbe se uporabljajo kot splošni akt v smislu določb Zakona o delovnih razmerjih, kolikor ni s kolektivno pogodbo zavoda ali drugim njegovim splošnim aktom drugače urejeno. Kolektivna pogodba zavoda oziroma drug njegov splošni akt ne more skržiti pravic, določenih s to pogodbo.

Pogodba je sklenjena, ko jo pogodbeni stranki podpišeta.

3. Časovna veljavnost

Pogodba velja dve leti po sklenitvi.

Njena veljavnost se podaljša za nadaljnji dve leti, če nobena pogodbeni stranka pogodbe ne odpove v roku najmanj pol leta pred iztekom veljavnosti oziroma ne začne postopka za sklenitev nove.

Pogodbeni stranki lahko kadarkoli pogodbo sporazumno spremenita.

II. OBLIGACIJSKE DOLOČBE

1. Pozitivna izvedbena dolžnost

Stranki kolektivne pogodbe si morata z vsemi sredstvi, ki so jima na voljo, prizadevati za pravilno izvrševanje te pogodbe in spoštovanje njenih določb.

2. Negativna izvedbena dolžnost

Stranki sta dolžni opustiti vsako dejanje, ki bi nasprotovalo izvrševanju te pogodbe.

3. Sklenitev, sprememba in dopolnitev pogodbe

a) Postopek za sklenitev nove pogodbe začne na pobudo katerekoli od strank, vsaj tri mesece pred iztekom veljavnosti pogodbe.

Vsaka pogodbeni stranka lahko kadarkoli predlaga spremembo oziroma dopolnitev pogodbe.

Pri sklenitvi, spremembi in dopolnitvi pogodbe so sindikati stranka na strani zdravnikov – delojemalcev.

b) Pogodbeni stranka, ki želi spremembo oziroma dopolnitev pogodbe, predloži nasprotni stranki svojo obrazloženo zahtevo v pisni obliki.

Nasprotna stranka se je dolžna do predloga opredeliti v 30 dneh po prejemu.

V primeru, da nasprotna stranka predloga ne sprejme oziroma se do predloga ne opredeli v 30 dneh po prejemu, začne stranka predlagateljica postopek pred komisijo za pomirjevanje.

Določbe te točke se smiselno uporabljajo tudi za postopek sklenitve nove pogodbe.

4. Reševanje sporov

Za reševanje sporov med strankama pogodbe, ki jih ni bilo mogoče rešiti z medsebojnim pogajanjem, se ustanovi komisija za pomirjevanje in arbitražni svet.

Šteje se, da gre za spor med strankama, če se stranki ne sporazumeta o sklenitvi, spremembi oziroma dopolnitvi pogodbe ali o drugih ukrepih za reševanje spornih razmerij.

5. Sestava komisije za pomirjevanje

Vsaka stranka imenuje po dva člana v komisijo za pomirjevanje. Člani komisije sporazumno imenujejo predsednika komisije kot petega člana iz vrst članov Zdravniškega društva Slovenije.

Komisija za pomirjevanje se konstituira v 30. dneh po podpisu kolektivne pogodbe.

6. Začetek postopka

Postopek pomirjevanja začne na zahtevo katerekoli stranke.

7. Učinki pomirjevanja

Pomirjevanje velja za neuspešno, če katerakoli stranka pisno izjavi, da šteje pomirjevanje za neuspešno, kakor tudi, če stranka ne imenuje članov komisije za pomirjevanje oziroma če člani komisije ne imenujejo predsednika komisije.

Vsak sporazum, ki ga stranki dosežeta, mora biti pisen. Sporazum je sestavni del te pogodbe in jo dopolnjuje oziroma spreminja.

Če je pomirjevanje neuspešno, odloči o spornih vprašanjih arbitražni svet.

8. Imenovanje arbitražnega sveta

Arbitražni svet ima sedem članov in prav toliko namestnikov.

Vsaka stranka imenuje tri člane in njihove namestnike.

Predsednika in njegovega namestnika imenujeta stranki sporazumno.

V primeru, če ne pride do sporazuma o določitvi predsednika in njegovega namestnika, ju imenuje republiško sodišče, pristojno za delovne spore.

Arbitražni svet se konstituira v 30. dneh po podpisu kolektivne pogodbe.

9. Organ za razlago pogodbe

Stranki pogodbe sporazumno imenujeta petčlanski odbor za razlago pogodbe.

Vsaka stranka imenuje po dva člana, petega pa določita obe stranki sporazumno.

Stranki se dogovorita o zagotavljanju pogojev za delo odbora in o delitvi stroškov.

10. Posledice kršitve pravic in dolžnosti strank

V primeru, da ena od strank krši obveznosti, ki jih je prevzela s to pogodbo, lahko pogodbi zvesta stranka od pogodbe odstopi. Odstop je potrebno drugi stranki vnaprej pisno napovedati v roku, ki ne sme biti krajši kot tri mesece.

Pred iztekom roka iz prejšnjega odstavka od pogodbe ni mogoče odstopiti.

III. POGOJI ZA DELO SINDIKATA ZDRAVNIKOV

1. člen

S to pogodbo se ne posega v pravice, obveznosti in odgovornosti sindikata zdravnikov, da v skladu s svojo vlogo in nalogami deluje v zavodu, daje pobude, predloge, zavzema stališča in postavlja zahteve pristojnim organom. Delovanja sindikata zdravnikov z odločitvami v zavodu ni mogoče omejiti.

2. člen

Poslovodni organ, pooblaščen delavci in strokovne službe zavoda zagotavljajo sindikatu zdravnikov podatke o vseh vprašanih, o katerih odločajo organi upravljanja in pooblaščen delavci in ki se nanašajo na socialno-ekonomski in delovni položaj ter pravice, obveznosti in odgovornosti zdravnikov iz dela in delovnega razmerja.

Poslovodni organ in strokovne službe zagotavljajo sindikatu zdravnikov sodelovanje v vseh postopkih odločanja o pravicah, obveznostih in odgovornostih zdravnikov iz delovnega razmerja.

3. člen

Sindikatu zdravnikov v zavodu se vročajo vabila z gradivi za seje sveta zavoda in omogoča sodelovanje njegovih predstavnikov na teh sejah.

Pristojni organi zavoda so dolžni sindikatu zdravnikov omogočiti, da sodeluje na sejah organov, ko se odloča o reševanju individualnih sporov iz dela in delovnega razmerja.

4. člen

Za delo sindikata zdravnikov mora biti zagotovljeno:

- sindikalnemu zaupniku najmanj dve plačani uri letno za vsakega zdravnika v zavodu, vendar ne manj kot 50 ur letno, za opravljanje njegovih funkcij in za sodelovanje pri delu organov sindikata zdravnikov izven zavoda. V tako določeno število ur se ne všteva sodelovanje sindikalnega zaupnika v organih sindikata zdravnikov na lokalni oziroma državni ravni. Ne glede na število sindikalnih zaupnikov skupno število plačanih ur za njihovo sindikalno delo (tj. za delo vseh zaupnikov) ne sme biti manjše kot število zdravnikov v zavodu in ne manjše kot 50 ur letno;
- okvirni režim izrabe določenega števila ur za delo sindikalnega zaupnika se dogovori med sindikatom in direktorjem zavoda. Pri tem se upoštevajo potrebe in interesi članov sindikata zdravnikov in zahteve delovnega procesa;
- prost dostop zunanjih predstavnikov sindikata zdravnikov v zavod na podlagi vnaprejšnjega obvestila;

- svoboda sindikalnega obveščanja in širjenja sindikalnega tiska;
- strokovna pomoč in drugi pogoji za delo sindikata zdravnikov (prostori, tehnično in administrativno delo ipd.), njegovih organov in sindikalnih zaupnikov;
- tehnična izvedba obračuna in plačevanja članarine sindikatu zdravnikov za člane sindikata.

5. člen

Pravice in obveznosti zavoda oziroma delodajalca in sindikata zdravnikov se podrobneje urejajo s posebno pogodbo o sindikalnem delovanju v zavodu.

S pogodbo o sindikalnem delovanju se uredi zlasti:

- pravica zdravnikov do sindikalnega delovanja v zavodu;
- pravice sindikalnega zaupnika;
- pravica prostega dostopa zunanjih predstavnikov sindikata zdravnikov v zavod;
- svoboda sindikalnega obveščanja in širjenja sindikalnega tiska v zavodu;
- oblike strokovne pomoči, ki jo zavod nudi sindikatu zdravnikov;
- način obračunavanja in nakazovanja sindikalne članarine;
- pravica sindikata zdravnikov, da zastopa zdravnike v postopkih, ki zoper nje tečejo v zavodu.

6. člen

Pravice iz tretjega in četrtega odstavka 5. člena zakona o delovnih razmerjih (Uradni list SRS, št. 14/90 in 5/91) uživajo sindikalni zaupniki še dve leti po prenehanju svoje funkcije.

Pravice iz prejšnjega odstavka uživajo tudi člani republiškega vodstva.

IV. STAVKA

7. člen

Sindikrat zdravnikov ima pravico organizirati stavko pod pogoji, ki jih določa zakon in ta pogodba.

Za organiziranje in vodenje stavke uporablja sindikat zdravnikov svoja stavkovna pravila.

Če zdravniki stavkajo zaradi neizpolnjevanja določil kolektivne pogodbe in je kršitev pogodbe ugotovljena s strani arbitražnega sveta so upravičeni do nadomestila za čas stavke v višini plače kot da bi delali. Nadomestilo gre v breme delodajalca.

V. PRAVICA ZDRAVNIKOV DO OBVEŠČENOSTI IN DOLŽNOST ZAVODA OBVEŠČATI

1. Obveščanje

8. člen

Poslovodni organ, direktor oziroma predstojnik (v nadaljevanju: direktor) in organi upravljanja zagotavljajo obveščanje zdravnikov o vseh zadevah, ki vplivajo na njihov socialno-ekonomski položaj in njihove pravice in obveznosti iz dela in delovnega razmerja.

Zdravniki morajo biti obveščeni zlasti o:

- spremembah dejavnosti oziroma programov zavoda;
- spremembah organiziranosti, organizacije dela in delovnih postopkov;
- letnem programu dela in poslovanja in njegovem uresničevanju;
- spremembah in dopolnitvah zakonov in novih zakonih, drugih predpisih in splošnih aktih, ki zadevajo zdravnike;
- predvidenih novih zaposlitvah zdravnikov, prerazporeditvah in drugih kadrovske spremembah;
- letni razporeditvi in občasni prerazporeditvah delovnega časa;
- kriterijih in merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti skupin in posameznikov v zavodu;
- kriterijih in merilih za vzpodbujanje inovativnosti;
- ukrepah za zdravo in varno okolje.

O zadevah iz prejšnjega odstavka se zdravnike obvesti pred sprejemom odločitev, kadar jih sprejema organ upravljanja ali direktor zavoda.

2. Mnenje zdravnikov

9. člen

Kadar svet zavoda oziroma direktor odloča o pravicah in dolžnostih zdravnikov iz dela, si mora predhodno pridobiti mnenje zdravnikov o:

- sklepanju in prenehanju delovnega razmerja proti volji zdravnika, ne glede na razloge;
- nadaljevanju dela oziroma zaposlovanju zdravnikov, ki izpolnjujejo pogoje za starostno upokojitev;
- začetku in koncu delovnega časa, ordinacijskem času, dežurstvu in stalni pripravljenosti zdravnikov, odmoru med delom, času za strokovno pripravo in razporeditvi tedenskega delovnega časa;
- času, kraju in načinu izplačil plač in drugih osebnih prejemkov;
- uvajanju novih načinov ugotavljanja delovne uspešnosti in določanju delitve plač in drugih osebnih prejemkov na tej podlagi;
- ukrepah za preprečevanje poškodb pri delu in poklicnih boleznih;
- določanju delovnega reda in discipline ter uvajanju različnih oblik nadzora nad delom, obnašanjem in učinkovitostjo dela.

Zdravniki morajo zavzeti stališče do teh predlogov v osmih dneh od predložitve, v nasprotnem primeru se šteje, da z njimi soglašajo.

VI. DELOVNA RAZMERJA

1. Sistemizacija

10. člen

Z aktom o sistemizaciji se za posamezno delovno mesto zdravnika ali celotno delovno področje določijo posebni delovni pogoji za sklenitev delovnega razmerja, kot so

zahtevana izobrazba, specialnost, potrebne delovne izkušnje in drugi pogoji kolikor so določeni s posebnimi predpisi.

2. Objava delovnega mesta zdravnika

11. člen

Delovno mesto zdravnika se objavi v sredstvih javnega obveščanja in hkrati objavi v uradnih prostorih zavoda za zaposlovanje.

Objava obvezno vsebuje:

- naziv delovnega mesta zdravnika;
- vrsto strokovne izobrazbe in morebitno izpopolnitev strokovne izobrazbe;
- potrebne delovne izkušnje, če se zahtevajo;
- poln ali krajši delovni čas;
- poskusno delo, če se zahteva;
- nedoločen ali določen čas trajanja delovnega razmerja;
- rok za prijavo kandidata, ki ne sme biti krajši od 8 dni in način prijave;
- rok v katerem bo kandidat obveščen o izbiri.

3. Postopek sklepanja delovnega razmerja

12. člen

Sklep o potrebi za sklenitev delovnega razmerja zdravnika sprejme direktor oziroma organ, določen s statutom ali pravili zavoda. Ta opravi tudi izbiro med kandidati, upošteva mnenje ustreznega strokovnega organa v zavodu.

Direktor lahko svoje pooblastilo, odločati o pravicah in obveznostih zdravnikov, prenese na delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi, ki ima ustrezno visoko izobrazbo.

13. člen

Kandidat, ki ni bil izbran, ima pravico do vpogleda v podatke, ki so bili z razpisom zahtevani kot pogoji in na podlagi katerih je bila opravljena izbira in to v 15 dneh od prejema obvestila, da ni bil izbran.

4. Pogodba o zaposlitvi

14. člen

S pogodbo o zaposlitvi zdravnik in zavod uredita zlasti naslednje:

- delo, ki ga bo zdravnik opravljal;
- trajanje delovnega razmerja (določen ali nedoločen čas);
- dnevni oziroma tedenski delovni čas v katerem bo delo opravljal;
- kraj opravljanja dela;
- plačilni razred, v katerega je razporejen;
- dnevni čas strokovne priprave za delo;

- odmor med delom, dnevni in tedenski počitek ter letni dopust;
- pravice zdravnika do strokovnega izpopolnjevanja in izobraževanja ter obveznosti zavoda;
- ukrepe za varstvo pri delu in navedbo pripadajoče zaščitne opreme;
- plačo in nadomestila, ki pripadajo zdravniku ob odsotnostih z dela v skladu s to pogodbo;
- način prenehanja delovnega razmerja;
- način sprememb in dopolnitev pogodbe;
- druge pravice in obveznosti zdravnika oziroma zavoda, izvirajoče iz zakonov, te kolektivne pogodbe oziroma splošnih aktov zavoda.

Zavod je dolžan zdravnika pred podpisom pogodbe o zaposlitvi seznaniti z vsebino te kolektivne pogodbe in drugih kolektivnih pogodb, ki določajo njegove pravice in obveznosti.

Zdravniku je potrebno omogočiti vpogled v vsebino kolektivnih pogodb kadarkoli to zahteva.

5. Poskusno delo

15. člen

Poskusno delo zdravnika lahko znaša največ 4 mesece.

Zdravnika na poskusnem delu spremlja komisija, ki odloča o tem ali je zdravnik poskusno delo uspešno opravil ali ne. Komisija ima tri člane.

Od teh morata vsaj dva člana biti zdravnika. Če v zavodu ni dovolj zdravnikov, je potrebno komisijo sestaviti iz zunanjih članov. Eden izmed članov komisije, ki je zdravnik, spremlja, nadzoruje in pomaga zdravniku na poskusnem delu. Komisija svojo odločitev sporoči s sklepom, ki mora biti obrazložen in imeti pravni pouk.

Komisijo imenuje direktor.

16. člen

Če zdravnik po svoji volji odpove delovno razmerje v času trajanja poskusnega dela, šteje za dan prenehanja delovnega razmerja dan, ko zdravnik poda pisno odpoved.

Poskusno delo se izjemoma lahko podaljša zaradi odsotnosti z dela zaradi daljše bolezni, vpoklica na vojaške vaje in podobno, pri čemer mora odsotnost znašati več kot 10 delovnih dni.

6. Pripravništvo

17. člen

Zdravnik, ki je uspešno dokončal študij in se prvič zaposli, sklene delovno razmerje kot pripravnik. Pripravniška doba zdravnika traja 6 mesecev.

Zdravniki, ki bodo končali študij medicine po 5-letnem programu, vendar najdlje do 31. 12. 1995, dokončajo pripravništvo po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo zakona o zdravstveni dejavnosti.

18. člen

Zdravnik pripravnik sklene delovno razmerje za nedoločen ali določen delovni čas.

- Delovno razmerje za določen čas sklene zdravnik pripravnik v naslednjih primerih:
- če ni pogojev, da se po končani pripravniški dobi in opravljenem strokovnem izpitu zaposli kot specializant ali kot sekundarij;
 - če pripravnik izrecno želi opraviti samo predpisano pripravništvo in opraviti strokovni izpit.

Zdravnik, ki je sklenil delovno razmerje za nedoločen čas, nadaljuje z delom po končanem pripravništvu in strokovnem izpitu kot sekundarij ali kot specializant.

19. člen

Zdravniku pripravniku se določi nadzornega mentorja, ki spremlja in vodi pripravnika ves čas pripravniške dobe, in da na koncu poroči o njegovem delu.

Za izpopolnjevanje v posameznih vejah zdravniške stroke se pripravniku določijo neposredni mentorji, ki o delu pripravnika poročajo nadzornemu mentorju.

Ob koncu pripravniške dobe opravi pripravnik strokovni izpit, in sicer praviloma pred iztekom pripravniške dobe.

Zdravniku pripravniku pripada 12 dni odsotnosti z dela z nadomestilom plače za pripravo na strokovni izpit. To odsotnost lahko koristi le enkrat.

7. Postopek ugotavljanja znanja in zmožnosti za opravljanje del in postopek za ugotavljanje doseganja pričakovanih rezultatov dela

20. člen

Direktor lahko začne postopek ugotavljanja znanja in zmožnosti zdravnika ter postopek ugotavljanja doseganja pričakovanih rezultatov dela, le na podlagi zbrane delovne dokumentacije.

Zdravnikovo delo je potrebno spremljati najmanj 60 dni. Za čas spremljanja se šteje samo prisotnost zdravnika na delu.

Zdravniku je potrebno poslati vabilo na razgovor z navedbo, da gre za postopek ugotavljanja znanja in zmožnosti za opravljanje del delovnega mesta, na katerega je razporejen.

O začetku postopka se obvesti tudi sindikat.

Zdravnik ima pravico do vpogleda v delovno dokumentacijo, na podlagi katere je bil pričet postopek.

V času poskusnega dela, pripravništva in sekundariata, postopka ugotavljanja znanja in zmožnosti za opravljanje del ni mogoče voditi.

Postopek je javen. Pri tem je treba varovati dostojanstvo zdravniškega poklica.

Direktor opravi z zdravnikom razgovor, v katerem se zdravnik izreče o navedbah direktorja.

O razgovoru, v katerem se zdravnik izreče o navedbah direktorja, se vodi zapisnik.

21. člen

Sklep o razporeditvi zdravnika za katerega direktor oziroma organ, določen s statutom ali pravili zavoda, ugotovi, da nima potrebnega znanja in zmožnosti za opravljanje del delovnega mesta, h katerim je razporejen, oziroma ki ne dosega pričakovanih rezultatov dela, na drugo delovno mesto, ustrezno njegovemu znanju in zmožnostim, sprejme direktor oziroma organ, določen s statutom ali pravili zavoda.

V primeru, da v zavodu ni ustreznega delovnega mesta na katerega naj bi se razporedil zdravnik iz prejšnjega odstavka tega člena, sprejme direktor sklep o prenehanju delovnega razmerja.

22. člen

Zoper sklep, s katerim se ugotovi, da zdravnik nima potrebnega znanja in zmožnosti za opravljanje del delovnega mesta oziroma ne dosega pričakovanih rezultatov dela in je zato razporejen na drugo delovno mesto oziroma zoper sklep o prenehanju delovnega razmerja lahko zdravnik poda ugovor na organ, pristojen za odločanje o pravicah delavcev iz delovnega razmerja. Ta organ odloči o ugovoru na podlagi ugotovitve tričlanske komisije, ki jo sestavljajo zdravniki in jo imenuje strokovni svet zavoda. Če takih delavcev v zavodu ni, se sestavi komisija tako, da sta dva člana zdravnika izven zavoda, preostali član pa mora imeti najmanj visoko izobrazbo zdravstvene smeri.

Odločitev organa iz prejšnjega odstavka je dokončna.

8. Razporejanje zdravnikov

a) Razporejanje na druga dela

23. člen

Zdravnika ni mogoče razporediti na delo, ki ne ustreza stopnji njegove strokovne izobrazbe.

V primeru začasnega prenehanja potreb po delu zdravnika zaradi nujnih operativnih razlogov v zavodu, ki traja 6 mesecev ali manj, se lahko zdravnik izjemoma razporedi v okviru zavoda najdalj za 6 mesecev na drugo delovno mesto, za katero se zahteva eno stopnjo nižja strokovna izobrazba, vendar samo pod pogojem, če to delo ustreza njegovi strokovni usposobljenosti.

b) Razporeditev zdravnika v drug zavod ali kraj

24. člen

Zdravnika je mogoče razporediti v drug zdravstveni zavod, če je to potrebno zaradi nemotenega opravljanja nalog zdravstvene službe in sicer:

- če zavod za nemoteno delo potrebuje zdravnika, zavod pri katerem je zdravnik zaposlen pa lahko opravljanje svojih nalog zagotovi z drugačno organizacijo dela;
- če zaradi spremenjene organizacije in drugačne razporeditve dela, delo zdravnika ni več potrebno, v drugem zavodu pa je delovno mesto prosto.

Zdravnika je mogoče razporediti na delo v drug kraj v okviru istega zavoda v naslednjih primerih:

- če gre za povečanje ali zmanjšanje obsega dela;
- če gre za začasno ali trajno nadomestitev zdravnika.

Zdravnika ni mogoče brez njegove privolitve razporediti v drug zavod oziroma v drug kraj:

- če se z delom v drugem kraju bistveno poslabšajo pogoji glede varstva in obveznega šolanja otrok, prevoza, stanovanjskih pogojev in drugih življenjskih pogojev zdravnika ali njegove družine ali
- če razporeditev lahko vpliva na bistveno poslabšanje njegovega zdravja ali
- če pot na delo in z dela traja v normalnih okoliščinah z javnimi prevoznimi sredstvi več kot dve uri oziroma za mater z otrokom do treh let starosti, če pot traja več kot eno uro.

Če razporeditev zdravnika na delo v drug kraj brez njegovega pristanka zaradi oddaljenosti zahteva spremembo zdravnikovega bivališča, mu je potrebno zagotoviti enakovredne bivalne pogoje in možnost obveznega šolanja otrok.

9. Pravice zdravnikov v primeru, da njihovo delo v zavodu postane nepotrebno

25. člen

Pri določitvi zdravnikov, katerih delo postane trajno nepotrebno se upoštevajo naslednji kriteriji:

- delovna uspešnost;
- delovne izkušnje;
- delovna doba;
- zdravstveno stanje zdravnika
- socialno stanje zdravnika.

Vsak naslednji kriterij se upošteva le, če so na osnovi predhodnih kriterijev zdravniki dobili enak rezultat.

Kriteriji se upoštevajo na podlagi dokumentiranih podatkov (listin) s katerimi razpolaga zavod, oziroma jih je na zahtevo predložil zdravnik.

Podatki se upoštevajo po stanju na dan, ko pristojni organ ugotovi trajni presežek zdravnikov.

26. člen

Temeljni kriterij za ohranitev delovnega razmerja je zdravnikova uspešnost. Prednost ima zdravnik, ki dosega večjo delovno uspešnost. Kot delovna uspešnost se upoštevajo ocene zdravnikovega dela v zadnjih dveh letih in njegovo strokovno napredovanje v tem času.

Zdravnikovo delo oceni strokovni svet zavoda.

27. člen

Kot drugi kriterij se upoštevajo delovne izkušnje za delo, ki ga zdravnik opravlja. Prednost pri ohranitvi delovnega razmerja ima zdravnik z več leti delovnih izkušenj.

28. člen

Kot tretji kriterij se upošteva delovna doba. Prednost pri ohranitvi delovnega razmerja imajo zdravniki z daljšo delovno dobo.

29. člen

Kot četrti kriterij se upošteva zdravstveno stanje zdravnika. Prednost pri ohranitvi delovnega razmerja imajo zdravniki s slabšim zdravstvenim stanjem, med njimi zdravniki, ki so zboleli za poklicno boleznijo in med njimi zdravniki, ki so utrpeli poškodbo v zavodu.

30. člen

Kot zadnji kriterij se upošteva zdravnikovo socialno stanje. Prednost pri ohranitvi delovnega razmerja imajo zdravniki s slabšim socialnim stanjem. Kriterij se točkuje in sicer:

- samohranilka oziroma samohranilec	+ 20 točk
- zaposlen samo en zakonec	+ 15 točk
- vsak nepreskrbljen otrok	+ 2 točki
- lastništvo oziroma družabništvo v zasebnem podjetju ali obrti	- 50 točk
- lastništvo kmetije nad 2 ha oziroma gozda nad 5 ha	- 30 točk

V primeru, da imata dva zdravnika enako število točk, ima prednost tisti zdravnik, ki ima slabše socialno stanje, pri čemer se upošteva dohodek na družinskega člana.

31. člen

Presežek zdravnikov, ki postane trajen, ugotavlja organ upravljanja zavoda. To ugotovitev sprejme na podlagi predloga strokovnih služb o obstoju presežka zdravnikov in določi število in profile presežnih zdravnikov.

Organ upravljanja zavoda določi konkretne presežne zdravnike na podlagi kriterijev, določenih s to pogodbo.

Organ upravljanja sprejme program razreševanja presežnih zdravnikov, v katerem določi ukrepe za preprečitev ali kar največjo omilitev prenehanja delovnega razmerja zdravnikov, seznam nepotrebnih zdravnikov ter ukrepe in kriterije za izbiro ukrepov za omilitev škodljivih posledic prenehanja delovnega razmerja.

32. člen

Delovno razmerje zaradi nujnih operativnih razlogov v zavodu zdravniku ne preneha:

- v času služenja vojaškega roka;
- v času, ko je odsoten z dela zaradi začasne nezmožnosti za delo zaradi bolezni;
- nosečnici oziroma zdravnici v času odsotnosti z dela zaradi porodniškega dopusta oziroma zdravniku zaradi dopusta za nego in varstvo otroka;
- če je zdravnika mogoče v okviru zavoda razporediti na drugo delovno mesto, ki ne ustreza njegovi izobrazbi in usposobljenosti, če se s tako razporeditvijo strinja;
- če je član organa upravljanja zavoda ali drugega organa, ki predstavlja delavce oziroma voljenemu sindikalnemu zaupniku v času opravljanja njegove funkcije in dve leti po prenehanju opravljanja te funkcije.

Samo s soglasjem zdravnika lahko preneha delovno razmerje:

- zdravniku z manj kot enim letom delovne dobe oziroma sekundariju;
- obema zakoncema, ki sta zaposlena v istem zavodu;
- zdravniku, katerega zakonec je kot nezaposlen prijavljen na zavodu za zaposlovanje;
- zdravniku, ki je edini hranilec v družini;
- zdravniku invalidu, ki ne izpolnjuje pogojev za invalidsko pokojnino;
- zdravniku na specializaciji oziroma drugem strokovnem izpopolnjevanju na katerega ga je poslal zavod.

Starejšemu zdravniku, ki mu do izpolnitve pogojev za upokojitev manjka do pet let zavarovalne dobe, lahko preneha delovno razmerje le, če se mu zagotovi dokup zavarovalne dobe, če mu je zagotovljeno denarno nadomestilo iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti do izpolnitve pogojev za upokojitev ali z njegovim soglasjem pravica do ustrezne odpravnine.

10. Delovni čas

33. člen

Tedenski delovni čas zdravnikov je 40 ur.

V okviru dnevnega delovnega časa imajo zdravniki diagnostiki in terapevti pravico do enourne strokovne priprave za delo v zavodu.

34. člen

Če razmere oziroma delovni proces v izjemnih primerih zahtevajo, se delovni čas lahko prerazporedi tako, da se doseže poprečna tedenska delovna obremenitev posameznega zdravnika v okviru 3 mesecev.

Delo v delovnem času, ki je v povprečju daljše od polnega delovnega časa in ni bilo po prejšnjem odstavku razporejeno v redni delovni čas, se obračuna kot delo prek polnega delovnega časa.

11. Letni dopust

35. člen

Zdravnik ima pravico do letnega dopusta ne glede na to ali dela poln ali krajši delovni čas od polnega, vendar mora delati najmanj polovico delovnega časa.

Če zdravnik ne izpolni pogoja nepretrganega dela šestih mesecev, ima pravico le do dopusta, ki je sorazmeren času prebitem na delu. Letni dopust se takemu zdravniku izračuna tako, da se najprej ugotovi dopust, ki bi ga zdravnik imel, če bi izpolnil pogoj nepretrganega dela, nato pa se to število deli z dvanajstimi meseci in pomnoži s številom mesecev, ki jih je zdravnik že izpolnil v zavodu.

36. člen

Dolžina letnega dopusta je odvisna od delovne dobe, zahtevnosti delovnega mesta, delovnih pogojev, psihičnih obremenitev, socialnih in zdravstvenih razmer in starosti.

(1) Zdravniku pripada glede na delovno dobo:

- do 3 let	18 dni
- nad 3 do 7 let	19 dni
- nad 7 do 10 let	20 dni
- nad 10 do 15 let	21 dni
- nad 15 do 20 let	22 dni
- nad 20 do 25 let	23 dni
- nad 25 let	24 dni

(2) Za zahtevnost dela pripada:

- sekundariju	4 dni
- zdravniku	5 dni
- specialistu	6 dni

(3) Zdravniku se glede na delo, ki ga pretežno opravlja, letni dopust poveča še:

- za delo v prosekturi	za 10 dni
- za delo na intenzivnem oddelku, v urgentni službi ali operacijski dvorani	za 2 dni
- za stalno delo z viri ionizirajočega sevanja	za 18 dni
- za občasno delo pri virih ionizirajočega sevanja	za 9 dni
- diagnostikom in terapevtom	za 3 dni

(4) Zdravniku se glede na psihične obremenitve letni dopust poveča zaradi dela z duševno motenimi osebami za:

10 dni

(5) Zdravniku se glede na socialne in zdravstvene razmere letni dopust poveča:

- materi in očetu samohranilcu za vsakega otroka do 15 let starosti	za 1 dan
- invalidu II. kategorije	za 3 dni
- invalidu III. kategorije	za 2 dni
- roditelju, ki neguje in varuje težje telesno ali zmerno, težje ali težko duševno prizadeto osebo	za 5 dni
- pri kronični bolezni oziroma bolezni, ki zahteva neprekinjeno daljše zdravljenje	za 1 dan
- invalidu z najmanj 60% telesno okvaro	za 5 dni

Povečan dopust iz druge, tretje, četrte in pete alineje prejšnjega odstavka te točke se ne seštevata.

(6) Zdravniku, ki dopolni 50 let starosti, se letni dopust poveča za 5 dni.

Kriterij delovne dobe oziroma določene starosti se upošteva zdravniku pri določanju dolžine letnega dopusta, če je izpolnjen v koledarskem letu za katerega se določa dolžina letnega dopusta.

37. člen

Pod dnevi letnega dopusta se mišljeni delovni dnevi.

V dneve letnega dopusta se ne všttevajo tiste sobote, ki za delavce zavoda niso delovni dnevi.

Če je delovni čas razporejen na 6 delovnih dni v tednu (vse sobote so delovne), se zdravniku za vsakih 5 dni dopusta dopust poveča za en dan.

Zdravnik ima pravico 1 dan letnega dopusta izrabiti na tisti dan, ki ga sam določi. O tem mora obvestiti zavod v dveh dneh pred izrabo.

12. Odsotnost z dela z oziroma brez nadomestila plače

38. člen

Zdravnik je lahko odsoten z dela s pravico do nadomestila plače v posameznem koledarskem letu in sicer:

- do sedem dni zaradi nege ožjega družinskega člana v primerih, ko nima pravice do nadomestila osebnega dohodka za odsotnost zaradi nege družinskega člana po predpisih o zdravstvenem zavarovanju in sicer na podlagi zdravniškega potrdila, zaradi aktivnega sodelovanja pri kulturnih, športnih in podobnih prireditvah in v primeru elementarnih nesreč, ki so prizadele njega ali njegovo družino,
- tri dni zaradi sklenitve zakonske zveze, rojstva otroka, smrti ožjega družinskega člana in staršev, selitve v drug kraj;
- dva dni za poroko otroka in selitev v istem kraju;
- en dan zaradi smrti bližjih sorodnikov, zaradi vpoklica k vojaškim vajam, ki trajajo nad šest dni in drugih neodložljivih opravkov.

V primerih iz prejšnjega odstavka delavcu odsotnosti praviloma ni mogoče zavriniti ne glede na potrebe delovnega procesa.

Zdravnik ima lahko na osnovi predloga medicine dela pravico do odsotnosti 10 delovnih dni z nadomestilom plače za medicinsko programiran oddih.

Zdravniku je treba zagotoviti odsotnost z dela zaradi opravljanja državljskih dolžnosti.

39. člen

Zdravnik ima pravico do odsotnosti z dela brez nadomestila plače (neplačani dopust) do 30 dni v posameznem koledarskem letu pod pogojem, da odsotnost ne bo motila delovnega procesa, v naslednjih primerih:

- neodložljivega osebnega opravka;
- zasebnega potovanja;
- nege družinskega člana, ki ni medicinsko indicirana;
- zdravljenja na lastne stroške;
- strokovnega izpopolnjevanja, kadar zdravnik nima pravice do odsotnosti z nadomestilom osebnega dohodka;
- za sodelovanje na kulturnih in športnih prireditvah kot izvajalec;
- za sodelovanje na kongresih, konferencah, kot delegat ali član vodstva.

V primeru odsotnosti zdravnika z dela brez pravice do nadomestila plače zdravniku pravice in obveznosti iz delovnega razmerja mirujejo.

Zdravnik je lahko odsoten z dela brez nadomestila plače tudi nad 30 dni v posameznem koledarskem letu, če to dopušča delovni proces.

V primeru odsotnosti z dela nad 30 dni brez pravice do nadomestila plače, se zdravniku ta odsotnost všteva v zavarovalno dobo, če sam poravna ustrezne prispevke.

40. člen

Odsotnosti z dela po 38. in 39. členu odloči direktor na podlagi zdravnikove zahteve in ustrezne dokumentacije.

13. Izobraževanje in strokovno izpopolnjevanje

41. člen

Zdravniki imajo pravico in dolžnost stalnega izobraževanja in strokovnega izpopolnjevanja, zato jim zavod omogoča:

- stalno spremljanje medicinske stroke;
- občasno praktično izpopolnjevanje v drugih zdravstvenih zavodih;
- občasno preverjanje teoretičnega in praktičnega znanja.
- izobraževanje v ustreznih izobraževalnih zavodih.

42. člen

Zdravnik, ki se izobražuje, ima pravice do zagotovitve pogojev za uspešno opravljanje učnih obveznosti.

Zdravnik, ki neupravičeno odkloni izobraževanje, izpopolnjevanje ali usposabljanje, ki ga od njega zahteva delovni proces, ali ne izpolnjuje pogodbenih obveznosti v zvezi z izobraževanjem, je disciplinsko in odškodninsko odgovoren.

43. člen

- Zdravniki se strokovno izpopolnjujejo:
- s praktičnim delom na drugih delovnih mestih v zavodu v katerem delajo in na katerih lahko pridobijo nova znanja oziroma lahko razširijo svoje strokovno znanje;

- s praktičnim delom v ustreznih zavodih, kjer lahko pridobijo novo znanje oziroma razširijo svoje znanje;
- na tečajih;
- na seminarjih;
- na kongresih in simpozijih.

44. člen

Zdravniki se morajo strokovno izpopolnjevati najmanj 30 dni vsaki dopolnjeni dve leti dela in sicer v drugem zavodu. V primeru, da v domačih zavodih tako izpopolnjevanje ni mogoče, pošlje zavod zdravnika v ustrezen zavod v tujino.

Za strokovno izpopolnjevanje po prejšnjem odstavku šteje tudi udeležba zdravnika na mednarodnih strokovnih srečanjih.

Zdravnik, ki se je strokovno izpopolnjeval na tečaju ali seminarju je dolžan predložiti po opravljenem izpopolnjevanju potrdilo o obliki in trajanju strokovnega izpopolnjevanja, v primerih strokovnega izpopolnjevanja s praktičnim delom pa izvajalec tega izobraževanja pošlje zavodu, ki je zdravnika na izpopolnjevanje poslal, pismeno oceno o zdravnikovem izpopolnjevanju.

45. člen

Zavod je dolžan poslati zdravnika na strokovno izpopolnjevanje pred rokom določenim v prejšnjem členu, če se pri strokovnem nadzoru ugotovi pomanjkljivo praktično znanje zdravnika ali če zavod uporablja glede na razpoložljiva sredstva zastarele metode in sredstva pri delu.

46. člen

Letni program strokovnega izpopolnjevanja in izobraževanja zdravnikov za potrebe zavoda določi direktor na predlog strokovnega sveta in sprejme tudi sklepe o posamičnem izpopolnjevanju in izobraževanju.

Strokovni svet je dolžan najmanj enkrat na leto obravnavati poročilo o strokovnem izpopolnjevanju zdravnikov in ga s svojim mnenjem posredovati organu upravljanja. Poročilo pripravi direktor oziroma strokovni vodja.

47. člen

Zdravniki imajo pravico in dolžnost, da se izobražujejo v ustreznih izobraževalnih zavodih. Izobraževanje za potrebe zavoda je delovna obveznost, zaradi česar se tako izobraževanje, če poteka med delovnim časom šteje v delovni čas zdravnika.

Obseg delovnega časa, namenjenega izobraževanju, se določi glede na čas in vrsto izobraževanja.

48. člen

Če se zdravnik izpopolnjuje ali izobražuje za potrebe zavoda, ima pravico do odsotnosti z dela:

- za izpit po opravljenem sekundariatu	10 delovnih dni
- za pripravo na preskus strokovne usposobljenosti	10 delovnih dni
- za pripravo specialističnega izpita	45 delovnih dni
- za pripravo magistrske naloge	30 delovnih dni
- za zaključni izpit na najmanj dvosemesterskem podiplomskem študiju	10 delovnih dni
- za vsak izpit na podiplomskem študiju	10 delovnih dni
- za pripravo doktorske disertacije	45 delovnih dni
- za zagovor doktorske disertacije	10 delovnih dni

49. člen

Zdravniku, ki se izobražuje in izpopolnjuje za potrebe zavoda, pripadajo povračila stroškov povezanih z izobraževanjem:

- prevoz;
- kotizacija, šolnina;
- stroški prehrane;
- stroški bivanja;
- nadomestilo za ločeno življenje, če izobraževanje oziroma izpopolnjevanje poteka izven kraja stalnega bivališča zdravnika in če mora biti zdravnik na takšnem izobraževanju oziroma izpopolnjevanju več kot 30 dni.

Nadomestilo iz 5. alineje izključuje nadomestili iz 3. in 4. alineje.

50. člen

Zdravniku, ki se izobražuje v lastnem interesu, zavod omogoča izobraževanje v skladu s svojimi možnostmi, medsebojne odnose pa zdravnik in zavod uredita s pogodbo.

51. člen

Zdravnik, ki ga je zavod poslal na daljše izobraževanje oziroma specializacijo, je dolžan na poziv zavoda prekiniti izobraževanje oziroma specializacijo, če je neobhodno potrebno, da se vrne na delo v zavod, vendar ne več kot za 6 mesecev v času trajanja specializacije.

Odločitev po prejšnjem odstavku sprejme direktor v soglasju s strokovnim svetom.

14. Delovna praksa študentov medicine

52. člen

Študente medicine sprejme na delovno prakso direktor oziroma organ, določen s statutom ali pravili zavoda.

Študenti medicine lahko opravljajo v zavodu tudi počitniško delo.

Študentu na delovni praksi se določi mentorja, ki mora poskrbeti, da je ta seznanjen z delovnimi pogoji ter drugimi okoliščinami dela, ki ga bo opravljal v času delovne prakse.

53. člen

Študent medicine na delovni praksi ima pravico do:

- seznanitve z nevarnostmi povezanimi z delom, ki ga bo opravljal ter do ustreznih zaščitnih sredstev;
- zavarovanja za primer nesreče na delu oziroma poklicne bolezni;
- prehrane med delom;
- povračila za prevoz na delo in z dela.

15. Prenehanje delovnega razmerja

54. člen

Če preneha delovno razmerje po volji zdravnika, znaša odpovedni rok 3 mesece.

55. člen

Zdravnik, ki dopolni 40 let pokojninske dobe lahko nadaljuje z delom, če je opravljanje del delovnega mesta, ki ga zaseda, nujno za nemoten delovni proces, pa se na objavo ni prijavil kandidat, ki izpolnjuje objavljene pogoje.

Objava prostega delovnega mesta mora biti objavljena oziroma poslana zavodu za zaposlovanje najmanj 3 mesece prej, preden zdravnik dopolni 40 let pokojninske dobe. Objava se ponovi vsakih 6 mesecev, dokler se ne prijavi kandidat, ki izpolnjuje objavljene pogoje.

56. člen

Med trajanjem odpovednega roka ima zdravnik pravico do 12 ur odsotnosti z dela na mesec zaradi iskanja nove zaposlitve. To odsotnost lahko zdravnik izrabi po urah v dogovoru z direktorjem.

16. Varstvo pri delu

57. člen

Zavod je odgovorni nosilec varnega dela zdravnika.

Vsi ukrepi v zvezi z varstvom pri delu so stroški zavoda.

Zdravnik je dolžan skrbeti za lastno varnost in zdravje ter za varnost sodelavcev pri delu in se držati pravil varnega dela in navodil odgovornih delavcev.

17. Varstvo pravic

58. člen

O zdravnikovih pravicah, obveznostih in odgovornostih odločata direktor in organ upravljanja.

Vsi sklepi s katerimi se odloča o pravici, obveznosti ali odgovornosti zdravnika, mu morajo biti vročeni v pisni obliki, z obrazložitvijo in pravnim poukom.

O vloženi zahtevi za varstvo pravic oziroma ugovoru zdravnika je treba obvestiti sindikat zdravnikov.

VII. PLAČE, DODATKI, NADOMESTILA, DRUGI OSEBNI PREJEMKI

1. Splošne določbe

59. člen

Določbe in zneski te kolektivne pogodbe so obvezni minimalni standardi in osnova za določanje plač in drugih prejemkov zdravnikov.

Plače in nadomestila se izplačujejo najmanj enkrat mesečno in sicer najkasneje do 10. v mesecu za pretekli mesec. Osnovne plače zdravnikov so javne.

Zdravnikom, ki delajo z najmanj polovičnim delovnim časom pripadajo tudi drugi osebni prejemki ter povračilo stroškov prevoza na delo in z dela enako kot zdravnikom, ki delajo poln delovni čas. Če zdravnik dela pri več delodajalcih, uveljavlja navedene pravice pri posameznem delodajalcu v skladu z dogovorom.

60. člen

Plača zdravnika je odvisna od:

- osnovne plače, ki se določi z razporeditvijo zdravnika v posamezno tarifno skupino in plačilni razred za polni delovni čas in za normalne delovne rezultate;
- dodatkov po tej kolektivni pogodbi in
- dodatka za delovno dobo.

61. člen

Razvrstitev zdravnikov v plačilne razrede so opravi v skladu s pravilnikom o napredovanju.

62. člen

Tarifne skupine, v katere se zdravniki razporejajo, so:

Tarifna skupina	Poklic	Koeficient
VII	sekundarij	3,40
	Zobozdravnik	3,55

	Zdravnik	3,80
VII/1	specialist	4,40
VII/2	usmerjeni spec.	6,00

Razponi iz prejšnjega odstavka niso omejitve za napredovanje zdravnikov in s tem razvrstitev v višji plačilni razred.

2. Vrednotenje zdravnikovega dela

a) Nazivi

63. člen

Vrednotenje častnih zdravniških nazivov primarij, svetnik in višji svetnik se uredi v zakonu.

b) Znanstvene stopnje in dosežki

64. člen

Zdravniku, ki pridobi stopnjo magistra oziroma doseže doktorat znanosti (s področja medicine), ki ni pogoj za opravljanje dela na delovnem mestu, ki ga zaseda, se plača poveča za:

- magistru 0,20 vrednosti količnika 1,00 v prvi tarifni skupini
- doktorju znanosti 0,50 vrednosti količnika 1,00 v prvi tarifni skupini

c) Vodenje skupin in oddelkov

65. člen

Zdravniku se za opravljanje vodilnih in vodstvenih funkcij plača poveča za vodstveni dodatek v višini 0,20 do 1,00 količnika za I. plačilni razred prve tarifne skupine, in sicer glede na:

- število delavcev, za katere je odgovoren,
- vsebino in obseg dela,
- izobrazbeno strukturo zaposlenih,
- velikost celotnega prihodka zavoda.

3. Dodatki

a) Dodatki za posebne delovne razmere, ki izvirajo iz razporeditve delovnega časa

66. člen

Zdravniku pripadajo za delo v posebnih delovnih pogojih, ki izvirajo iz razporeditve delovnega časa, naslednji dodatki:

- za nočno delo	30%
- za delo na praznik in nedeljo	100%

Osnova za izračun dodatkov je osnovna plača zdravnika (preračunana na urno postavko).

Dodatki iz prvega odstavka se med seboj ne izključujejo, razen dodatka za delo na praznik in dodatka za delo v nedeljo.

Dodatke se obračuna in izplača le za čas, ko zdravnik dela v razmerah, zaradi katerih mu dodatek pripada.

67. člen

Za izmensko delo v popoldanskem in nočnem oziroma za redno delo v popoldanskem in nočnem času pripada zdravniku dodatek najmanj v višini 10% od osnovne plače.

68. člen

Za delo v deljenem delovnem času pripada zdravniku dodatek v višini najmanj 15% od osnovne plače, če prekinitev delovnega časa traja več kot 1 uro oziroma 20% od osnovne plače, če prekinitev delovnega časa traja 2 uri ali več.

b) Dežurstvo in stalna pripravljenost

69. člen

Dežurstvo je posebni delovni pogoj delovnega mesta, ko mora biti zdravnik prisoten v zavodu, da lahko opravlja nujne zdravniške storitve.

Stalna pripravljenost je poseben delovni pogoj delovnega mesta, ko mora biti zdravnik vsak čas dosegljiv zaradi opravljanja nujnih zdravniških storitev.

Za vsako uro obvezne prisotnosti pripada zdravniku ob delavniku plačilo v višini 90% urne vrednosti osnovne plače delovnega mesta, za katero se dežurstvo opravlja. Če ure obvezne prisotnosti sovpadajo z nedeljo, praznikom ali nočnim časom, pripadajo zdravniku tudi dodatki v višini, kot so določeni v 66. členu te pogodbe.

Za vsako uro stalne pripravljenosti pripada zdravniku plačilo v višini 30% urne vrednosti osnovne plače delovnega mesta, za katero se stanje pripravljenosti opravlja. Ob nedeljah, praznikih ali nočnem času se dodatek poveča za ustrezne dodatke iz 66. člena te pogodbe.

Čas, v katerem zdravnik med dežurstvom ali v stalni pripravljenosti opravlja storitve, še v mejah kadrovskih in organizacijskih možnosti prerazporeja v redni delovni čas; če pa to ni mogoče, pa predstavlja delo preko polnega delovnega časa in se mora gibati v zakonsko določenih mejah. Opravljeno delo med dežurstvom in v stalni pripravljenosti se ugotavlja na podlagi evidence, način evidentiranja pa določi ustrezni akt zavoda.

Ure obvezne prisotnosti stalne pripravljenosti in ure opravljanja storitev se medsebojno izključujejo.

c) Dodatek za občasne težje delovne pogoje

70. člen

Za delo v težjih delovnih pogojih štejejo zlasti:

- patomorfološko, histološko in mikrobiološko delo;
- delo s težje duševno prizadetimi bolniki;
- delo v prostorih, ki vsebujejo hlapne anestetike in narkotike;
- delo na intenzivnem oddelku in urgentnih ambulantah;
- delo v pogojih drugih zdravju škodljivih vplivov;
- delo v prostorih brez dnevne svetlobe;
- delo na terenu;
- delo s prisilno držo telesa;
- delo, kjer se zahtevajo specifične sposobnosti ali dela kjer gre za večje senzorne obremenitve ali motorično koordinacijo.

Za občasno delo v težjih delovnih pogojih, ki obsega najmanj tretjino delovnega časa pripada zdravniku najmanj 5% osnovne plače ter za občasno delo v težjih delovnih pogojih, ki obsega manj kot tretjino delovnega časa in več kot 10 ur na teden najmanj 3% osnovne plače.

č) Dodatek za mentorstvo

71. člen

Zdravniku, ki je določen, da v okviru svojega dela v rednem delovnem času uvaja v delo pripravnike, sekundarije, specializante oziroma druge zdravstvene delavce in sodelavce, pripada za vsako, s programom mentorskega dela določeno uro dodatek v višini najmanj 30% urne vrednosti njegove osnovne plače in se mu za opravljanje mentorskih dolžnosti omogočita dve uri tedensko v okviru redne delovne obveznosti.

d) Dodatek za delovno dobo

72. člen

Zdravniku pripada dodatek za delovno dobo v višini 0,5% od osnovne plače za vsako izpolnjeno leto delovne dobe. Ta dodatek se zdravnicam, ki imajo več kot 25 let delovne dobe, poveča še za 0,25% za vsako izpolnjeno leto delovne dobe nad 25 let.

3.b Delo preko polnega delovnega časa

e) Delo preko polnega delovnega časa

73. člen

Za vsako uro dela preko polnega delovnega časa pripada zdravniku plačilo v višini 150% vrednosti urne postavke osnovne plače delovnega mesta, za katero se dežurstvo opravlja. Če tako delo sovpada z nedeljo, praznikom ali nočnim časom mu pripadajo ti dodatki v višini in na način, kot to določa 66. člen te pogodbe.

4. Del plače iz naslova uspešnosti zdravnika

74. člen

Zdravniku se lahko osnovna plača poveča do 20% zaradi doseganja nadpovprečnih delovnih rezultatov. Merila za ugotavljanje uspešnosti se določijo v aktu zavoda. Kriteriji za ugotavljanje delovne uspešnosti so:

- preseganje pričakovanih rezultatov
- nadpovprečne obremenitve
- samostojnost pri delu
- zdravstveno prosvetno delo
- posredovanje svojega znanja drugim.

5. Nadomestilo plače

75. člen

Zdravniku pripada nadomestilo plače za čas odsotnosti z dela v naslednjih primerih:

- zaradi bolezni;
- poklicne bolezni, nesreče pri delu in infekcije v zvezi z delom;
- letnega dopusta in odsotnosti (z nadomestilom) iz 38. člena te pogodbe;
- na dela prost dan po zakonu;
- odsotnosti z dela zaradi napotitve na izobraževanje oziroma izobraževanja v interesu zavoda;
- v primeru odklonitve dela na delovnem mestu, če niso zagotovljeni varni delovni pogoji, pa to pomeni nevarnost za življenje in zdravje;
- v času stavke, organizirane po stavkovnih pravilih, v primeru bistvenega kršenja kolektivne pogodbe, kadar so poprej izčrpane vse pogajalske možnosti;
- v drugih primerih, določenih z zakonom, kolektivno pogodbo ali splošnim aktom zavoda.

V vseh navedenih primerih, razen v primeru iz prve alineje, pripada zdravniku nadomestilo v višini 100% osnove.

V primeru iz prve alineje pripada zdravniku nadomestilo v višini 90% od osnove.

Osnova za izračun nadomestila je izplačana plača zdravnika v zadnjih treh mesecih. Ta osnova se poveča z rastjo plač v zavodu.

76. člen

Zdravnik, katerega delo ni začasno potrebno, ima za čas čakanja na delo v zavodu pravico do nadomestila 80% osnovne plače, povečane za dodatek za delovno dobo.

Enake pravice ima tudi zdravnik, katerega delo postane trajno nepotrebno, za čas odpovednega roka.

77. člen

V primerih, da zavod začasno ne more zagotoviti zdravnikom dela v zavodu in sprejme sklep o skrajšanju delovnega časa zaposlenih zdravnikov, imajo zdravniki, ki jim je skrajšan delovni čas, za čas do polnega delovnega časa pravico do nadomestila plače v višini 80% osnovne plače, povečane za dodatek za delovno dobo.

78. člen

V primeru, da je presežnemu zdravniku zagotovljena pravica do sklenitve delovnega razmerja s krajšim delovnim časom od polnega, ima zdravnik pravico do nadomestila plače za čas do polnega delovnega časa in to v višini 80% osnovne plače, povečan za dodatek za delovno dobo.

79. člen

Zdravnik, ki je začasno in sporazumno razporejen na drugo delovno mesto v drug zavod za čas do 6 mesecev, ne more prejemati nižje osnovne plače kot jo je prejemal pred razporeditvijo.

80. člen

Zdravnik, ki je bil na podlagi sklepa pristojne invalidske komisije razporejen na drugo ustrezno delo, odnosno je postal invalid druge ali tretje kategorije, ker zaradi zmanjšane delovne zmožnosti in neposredne nevarnosti za nastanek invalidnosti ni mogel več opravljati svojega dosedanjega dela, ima pravico do nadomestila razlike zaradi zmanjšane plače na drugem ustreznem delu. Obdobje, katero se vzame v poštev za določitev višine plače, gre lahko od zadnjih treh mesecev pa do zadnjega dne koledarskega leta pred nastankom zmanjšane delovne sposobnosti, oziroma invalidnosti, s tem da se uporablja za zdravnika najugodnejša varianta. V osnovo za izračun razlike plače se upošteva plača, ki jo je zdravnik prejel za polni delovni čas. Razlika do plače na prejšnjem delovnem mestu se usklajuje z rastjo plač v zavodu. Od razlike pa se odšteva morebitno že uveljavljena razlika iz naslova Zavoda za invalidsko in pokojninsko zavarovanje.

6. Drugi osebni prejemki

a) Regres za letni dopust

81. člen

Zdravniku pripada enkrat letno regres za letni dopust v višini zneska, kot je za vsako leto določen v kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti.

b) Jubilejna nagrada

82. člen

Zdravniku pripada jubilejna nagrada najmanj v višini:

- za 10 let delovne dobe 50%
- za 20 let delovne dobe 75%
- za 30 let delovne dobe 100%

povprečne mesečne čiste plače v gospodarstvu RS, dosežene v preteklih treh mesecih pred izplačilom.

Jubilejna nagrada se izplača v roku enega meseca po dopolnitvi delovne dobe iz prejšnjega odstavka.

c) Odpravnina ob upokojitvi

83. člen

Zdravniku ob upokojitvi pripade odpravnina v višini ene povprečne mesečne plače zdravnika za pretekle tri mesece za vsakih dopoljenih pet let delovne dobe. Zdravnik je upravičen do razlike odpravnine, če je zavod zanj financiral dokup zavarovalne dobe in če so bila sredstva za dokup manjša od odpravnine.

č) Solidarnostna pomoč

84. člen

Zdravniku oziroma njegovi družini pripada solidarnostna pomoč najmanj v višini povprečne čiste plače v gospodarstvu RS za pretekli mesec, in sicer v naslednjih primerih:

- smrt zdravnika ali ožjega družinskega člana,
- težja invalidnost,
- daljša bolezen,
- elementarna nesreča ali požar.

7. Povračila stroškov v zvezi z delom

a) Prehrana med delom

85. člen

Zdravnik ima zagotovljeno povračilo stroškov za prehrano med delom. Do povračila stroškov prehrane med delom so upravičeni tudi zdravniki, ki delajo najmanj s polovičnim delovnim časom.

Zdravniku pripada za prehrano med rednim delom mesečno najmanj 10% povprečne plače na zaposlenega v gospodarstvu v Republiki Sloveniji za pretekle tri mesece. V primeru celodnevnega dežurstva pripadajo zdravniku trije obroki dnevno.

b) Povračilo stroškov za službeno potovanje

86. člen

Za službena potovanja doma in v tujini se povrnejo stroški po predloženih računih na osnovi potnega naloga.

- Če ne predloži računa za stroške, je zdravnik upravičen za potovanja po državi do:
- cele dnevnic za vsakih 24 ur službenega potovanja in za službeno potovanje, ki je trajalo manj kot 24 ur, toda več kot 12 ur;
 - polovične dnevnic za službeno potovanje, ki je trajalo več kot 8 ur vendar ne dalj od 12 ur;
 - znižane dnevnic za službeno potovanje, ki je trajalo več kot 6 ur, vendar ne več kot 8 ur, če se potovanje prične 2 uri pred začetkom delovnega časa, ali konča 2 uri po koncu delovnega časa.

Cela dnevnic za službeno potovanje v državi, brez stroškov za prenočišče, se obračuna v višini zneska, ki ga objavlja Vlada Republike Slovenije za zaposlene v republiških državnih upravnih organih, vendar najmanj v višini 5% poprečne mesečne plače v gospodarstvu Republike Slovenije za pretekle tri mesece. Polovična dnevnic znaša 50%, znižana 35% cele dnevnic iz prejšnjega stavka.

Regres za prehrano in dnevnic se med seboj izključujeta.

Stroški za prenočitev se zdravniku priznajo v polnem znesku po priloženem računu razen hotela de luxe kategorije. Stroški za prenočišče se zdravniku povrnejo tudi brez predloženega računa in sicer v višini, ki predstavlja 30% vrednosti dnevnic.

Zdravniku pripadajo dnevnic za službena potovanja v tujini največ do zneska, predvidenega v ustrezni odredbi o izdatkih za službena potovanja in selitve v tujino.

c) Terenski dodatek

87. člen

Zdravnik je upravičen do terenskega dodatka, kadar je poslan na delo izven sedeža zavoda oziroma kraja stalnega ali začasnega prebivališča ter če sta na terenu organizirana prehrana in prenočišče. Če sta prehrana in prenočišče organizirana brezplačno, se stroški, ki jih ima zavod s prehrano in prenočiščem zdravnika na terenu, izkazujejo kot stroški prehrane med delom in kot stroški terenskega dodatka, zdravnik pa do terenskega dodatka ni upravičen. V primeru, da mora zdravnik plačevati le enega od navedenih stroškov, mu terenski dodatek pripada le v višini tega stroška. Terenski dodatek se obračuna v višini do 75% cele dnevnic. Terenski dodatek in dnevnic se izključujeta.

č) Kilometrina

88. člen

Nadomestilo stroškov za uporabo lastnega avtomobila za službene potrebe znaša 30% cene enega litra super bencina za prevoženi kilometer.

d) Prevoz na delo in z dela

89. člen

Zdravniku se nadomestijo stroški prevoza na delo in z dela v višini stroškov javnega prevoznega sredstva.

e) Ločeno življenje

90. člen

Nadomestilo za ločeno življenje znaša mesečno 40% poprečne plače, izplačane na delavca v gospodarstvu Republike Slovenije za pretekle tri mesece.

Nadomestilo za ločeno življenje se izplačuje zdravniku, ki je začasno razporejen na delo in strokovno izpopolnjevanje izven kraja stalnega bivališča njegove ožje družine. Zdravnik ni upravičen do povračila za ločeno življenje, če odkloni primerno družinsko stanovanje ali če se je vselil v dodeljeno družinsko stanovanje, družine pa ni preselil.

f) Drugi stroški

91. člen

Zdravnik je upravičen do povrnitve tudi drugih stroškov v zvezi z opravljanjem dela (teleks, telefaks, PTT stroški, taksi) skladno z navodili za potovanje.

8. Inovacije

92. člen

Zdravniku pripada za inovacijo najmanj 10% odškodnine (nagrade) od ugotovljene letne čiste gospodarske koristi.

Če je narava inovacije, taka, da gospodarska korist ni izračunljiva, se lahko višino odškodnine oceni.

Konkretni izračun odškodnine je stvar pogodbe med avtorjem in zavodom.

9. Plača zdravnika pripravnika

93. člen

Zdravniku pripravniku pripada osnovna plača najmanj v višini 80% plače sekundarija.

10. Plača sindikalnega zaupnika

94. člen

Za čas opravljanja profesionalne funkcije pripada zdravniku, sindikalnemu zaupniku plača v višini, kot bi jo prejemal, če bi delal kot zdravnik. Sindikalni zaupnik je upravičen do dodatkov in nadomestil in poravnave stroškov v skladu s to pogodbo.

[Aneks h kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji \(Uradni list RS, št. 22/96\)](#)

[Aneks h kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji \(Uradni list RS, št. 39/98\)](#)

[Aneks h kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji \(Uradni list RS, št. 97/00\)](#)

Kolektivna pogodba za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. [14/94](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

95. člen

62. člen te pogodbe se prične uporabljati z dnem uveljavitve zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in organih lokalnih skupnosti.

Če navedeni zakon ne bo sprejet do 31. marca 1994, bosta pogodbeni stranki dodatno uskladili določbe o napredovanju in se do 15. aprila 1994 dogovorili o pričetku uporabe te določbe.

96. člen

Ta kolektivna pogodba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Aneks h kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. [15/94](#)) spreminja 95. člen kolektivne pogodbe tako, da se glasi:

»95. člen

Kolektivna pogodba, razen 62. člena, se uporablja od 1. februarja 1994.

62. člen te pogodbe se prične uporabljati z dnem uveljavitve zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in organih lokalnih skupnosti.

Če navedeni zakon ne bo sprejet do 31. marca 1994, bosta pogodbeni stranki dodatno uskladili določbe o napredovanju in se do 15. aprila 1994 dogovorili o pričetku uporabe te določbe.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Aneks začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti – ZRPJZ (Uradni list RS, št. [18/94](#)) v zvezi s prenehanjem uporabe določb kolektivne pogodbe določa:

»Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se prenehajo uporabljati določbe kolektivnih pogodb, ki so v nasprotju s tem zakonom.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»30. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Aneks h kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. [22/96](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»5

Aneks začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Aneks h kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. [39/98](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»5

Ta aneks začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o minimalni plači, o načinu usklajevanja plač in o regresu za letni dopust v obdobju 1999-2001 – ZMPUPR (Uradni list RS, št. [39/99](#)) v zvezi s prenehanjem uporabe določb kolektivne pogodbe določa:

»V času veljavnosti tega zakona se ne uporabljajo tiste določbe kolektivnih pogodb in drugih predpisov, ki so v nasprotju s tem zakonom.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»27. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Aneks h kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. [97/00](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»3

Ta aneks začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. januarja 2000 dalje.«.